

Ο αγώνας στα χέρια των πρωτοβάθμιων σωματείων

ΟΛΜΕ: η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, δεξί χέρι της Κεραμέως

*Της Σάσας Χασάπη**

Η συντριπτικά πλειοψηφική αποχή των εκπαιδευτικών από τις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες για τα υπηρεσιακά συμβούλια σε ποσοστό 65% πανελλαδικά σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια, είναι νίκη της μαχόμενης εκπαίδευσης και (για δεύτερη φορά) ήττα για το υπουργείο Παιδείας. Παρά την αγαστή συνεργασία Κεραμέως, Διευθύνσεων εκπαίδευσης και των παρατάξεων ΔΑΚΕ (ΝΔ), ΣΥΝΕΚ - ΔΙΚΤΥΟ (ΣΥΡΙΖΑ), ΠΕΚ-ΔΗΣΥ (ΠΑΣΟΚ) σε ΟΛΜΕ-ΔΟΕ, οι εργαζόμενοι γύρισαν την πλάτη στις εκλογές νοθείας που επιχείρησε να επιβάλει μια διεφθαρμένη συμμαχία. Πριν δυο χρόνια το υπουργείο Παιδείας υπέστη ξανά ήττα όταν η αποχή των εκπαιδευτικών από τις ηλεκτρονικές κάλπες για τους αιρετούς έφτασε πανελλαδικά στο 95%, σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Όπως είχαν καταγγείλει σε ανακοίνωσή τους 38 ΕΛΜΕ και 47 ΣΕΠΕ, οι ηλεκτρονικές εκλογές είναι διαδικασία που:

- Νομιμοποιεί/υλοποιεί τον αντεργατικό-αντισυνδικαλιστικό νόμο Χατζηδάκη.
- Ανοίγει τον δρόμο επιβολής των ηλεκτρονικών διαδικασιών και στα σωματεία μας με στόχο την διάλυσή τους.
- Υπονομεύει τη δημοκρατία στην εκπαίδευση και το συνδικαλιστικό κίνημα.

- Προάγει τη νοθεία και τον εκβιασμό, καθώς αφαιρεί κάθε δυνατότητα, όχι μόνο στα σωματεία να έχουν καταλόγους ψηφισάντων, αλλά ακόμα και στις ίδιες τις εφορευτικές επιτροπές.

Η ΟΛΜΕ, εκτελεστικό όργανο της κυβερνητικής πολιτικής

Στην ΟΛΜΕ η πλειοψηφία στο ΔΣ (ΔΑΚΕ-ΣΥΝΕΚ-ΠΕΚ) έχει προχωρήσει ένα βήμα παραπέρα, προς την μετατροπή της σε απλό εκτελεστικό όργανο της κυβερνητικής πολιτικής. Η δημόσια ανακοινωμένη γενική συνέλευση των προέδρων των ΕΛΜΕ, που είναι το ανώτερο αποφασιστικό όργανο των εκπαιδευτικών, αναβλήθηκε με τη δικαιολογία πως δεν βρέθηκε στην Αθήνα αίθουσα να φιλοξενήσει την διεξαγωγή της! Θα ήταν αστείο αν δεν ήταν πραγματικό και τραγικό. Πρώτη φορά στην ιστορία της ομοσπονδίας, πραξικοπηματικά η πλειοψηφία του ΔΣ αναβάλλει γενική συνέλευση προέδρων των ΕΛΜΕ της χώρας.

Η πραγματική αιτία αναβολής ήταν η οργή του κόσμου της εκπαίδευσης, που δεν θα επέτρεπε στην πλειοψηφία του ΔΣ της ΟΛΜΕ να ακυρώσει τις αγωνιστικές αποφάσεις που έχουν πάρει πρωτοβάθμια σωματεία, κόντρα στην υποταγή και τον εκφυλισμό της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, αποφάσεις που καλούσαν σε αποχή από τις ψευτο-εκλογές για τα υπηρεσιακά συμβούλια και σε απεργία-αποχή από διατάξεις και υπουργικές αποφάσεις για την αξιολόγηση σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικών.

Επιπλέον, η αντιπαράθεση της βάσης των εκπαιδευτικών με το ΔΣ της ΟΛΜΕ αφορά και τον αγώνα κατά της αξιολόγησης. 31 ΕΛΜΕ είτε έχουν προκηρύξει είτε έχουν αποφασίσει να προχωρήσουν στην προκήρυξη απεργίας-αποχής ενάντια στον θεσμό του μέντορα-συντονιστή (αξιολόγηση) και 18 έχουν προκηρύξει απεργία-αποχή από την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων (αυτοαξιολόγηση). Όπως καταγγέλλουν, οι «συνταγές» της αξιολόγησης δοκιμάστηκαν σε πλήθος άλλων χωρών στο παρελθόν και αποδείχθηκε ότι οδηγούν στην κατηγοριοποίηση των σχολείων εκεί που εφαρμόζονται (π.χ.

Αγγλία). Οι θεσμοί μεντόρων-συντονιστών εντάσσονται στη διαδικασία της αξιολόγησης τόσο του σχολείου όσο και κάθε εκπαιδευτικού χωριστά, στηρίζονται στην απλήρωτη επιπλέον εργασία, καταστρατηγούν το διδακτικό και εργασιακό ωράριο των εκπαιδευτικών. Επιδιώκουν την πολυδιάσπαση του συλλόγου διδασκόντων σε φατρίες και κυνηγούς μορίων, με υποσχέσεις για πιθανή «εξέλιξη» σε στελέχη της εκπαίδευσης ή μια καλή βάση στην ατομική αξιολόγηση.

Σε αντίθεση με τη βάση των εκπαιδευτικών, στο ζήτημα της αξιολόγησης η ΟΛΜΕ συμπλέει με το υπουργείο, αφού το καλοκαίρι στο συνέδριο της ομοσπονδίας οι παρατάξεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας ψήφισαν κείμενο αποδοχής της αξιολόγησης, που βάφτισαν «αποτίμηση εκπαιδευτικού έργου». Λίγους μήνες πριν, μετά τη μεγάλη σε συμμετοχή κλαδική απεργία της 11ης Οκτωβρίου, σε γενική συνέλευση προέδρων είχαν αλλάξει τις αποφάσεις ΓΣ των σωματείων.

Οι διαθέσεις του κλάδου είναι μακριά από τις διαθέσεις της γραφειοκρατίας και την υποταγή στην εκπαιδευτική πολιτική που διαλύει το δημόσιο σχολείο. Δεν έχουμε τίποτα να περιμένουμε από μια εκφυλισμένη ομοσπονδία, ο αγώνας πρέπει να περάσει στα χέρια των πρωτοβάθμιων σωματείων και της Αριστεράς.

Ο λόγος στις ΕΛΜΕ

Η αναβολή της ΓΣ των προέδρων των ΕΛΜΕ μεθοδεύτηκε από τις παρατάξεις ΔΑΚΕ ΣΥΝΕΚ και ΠΕΚ στο ΔΣ της ΟΛΜΕ, που αποτελούν την πλειοψηφία, κάτω από την πίεση της οργής που υποβόσκει στα σχολεία για την ολομέτωπη επίθεση που έχει εξαπολύσει η κυβέρνηση στο δημόσιο σχολείο. Παρότι είναι πρωτοφανής στα χρονικά, η κίνηση αυτή έρχεται να ολοκληρώσει τον εκφυλισμό μιας ομοσπονδίας, από όπλο των εργαζομένων, σε εκτελεστικό όργανο της Κεραμέως. Η μεγάλη αποχή από τις ηλεκτρονικές εκλογές νοθείας, είναι η απόδειξη του τι φοβούνται πραγματικά υπουργείο και γραφειοκράτες.

Το πραξικόπημα του ΔΣ της ΟΛΜΕ, κόντρα στην εκφρασμένη διάθεση

του κλάδου να συγκρουστεί με την πολιτική του υπουργείου δεν είναι το πρώτο: έχουν προηγηθεί το πραξικόπημα πέρσι στην γενική συνέλευση των προέδρων των ΕΛΜΕ, όπου πρόεδροι των ΔΑΚΕ και ΣΥΝΕΚ αλλοίωσαν τις αποφάσεις των πρωτοβάθμιων σωματείων που εκπροσωπούσαν ώστε η απεργία-αποχή από την αξιολόγηση να σταματήσει και η απόφαση-ντροπή του 20ού συνεδρίου τον περασμένο Ιούλιο υπέρ της αξιολόγησης, που προτάθηκε και ψηφίστηκε από τις παραπάνω παρατάξεις.

Οι παρατάξεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας έχουν αποδειχτεί ο καλύτερος σύμμαχος της Κεραμέως, περισσότερο και από τα πειθαρχικά, τα δικαστήρια και την καταστολή στις διαδηλώσεις. Αυτή τη φορά δεν διστάζουν να βάλουν πλάτη στην εφαρμογή του αντεργατικού νόμου Χατζηδάκη μέσα από την νομιμοποίηση των ηλεκτρονικών ψηφοφοριών, η μεν ΔΑΚΕ ως κυβερνητική παράταξη, η δε ΣΥΝΕΚ ως παράταξη που φιλοδοξεί να ξαναγίνει κυβερνητική, μετά τις επόμενες εκλογές.

Το ρήγμα μεταξύ της ομοσπονδίας και της βάσης του κλάδου είναι μεγάλο και επιβεβαιώθηκε σε συντονισμό που κάλεσαν τη μέρα αναβολής της γενικής συνέλευσης προέδρων 28 ΕΛΜΕ (αναμεσά τους οι μεγαλύτερες της χώρας, όπως Ηρακλείου, Λάρισας, Πειραιά), οι οποίες εκπροσωπούν μαζί με αυτές που έχουν πάρει αποφάσεις ενάντια σε ηλεκτρονικές εκλογές και αξιολόγηση, περίπου το 50% του κλάδου. Στο κοινό κείμενο που συνυπογράφουν, καλούν και τις υπόλοιπες ΕΛΜΕ να πάρουν αντίστοιχες αγωνιστικές αποφάσεις, κόντρα στον συμβιβασμό και αγνοώντας τα καλέσματα της «ηγεσίας» της ομοσπονδίας.

Η εξέλιξη αυτή έρχεται σε μια δύσκολη συγκυρία για το εκπαιδευτικό κίνημα. Το υπουργείο τρία χρόνια τώρα έχει καταφέρει, παρά τις συνεχείς αντιστάσεις, να επιβάλει ένα νομοθετικό πλαίσιο που μεταλλάσσει την δημόσια παιδεία και στις τρεις βαθμίδες της, από κοινωνικό αγαθό σε προνόμιο των λίγων. Το αν θα εφαρμοστεί στην πράξη ή θα ανατραπεί, είναι το μεγάλο στοίχημα της περιόδου. Είναι φανερό και στον πιο καλόπιστο συνάδελφο/ισσα ότι ο κλάδος δεν μπορεί να εκφραστεί μέσα από την αδράνεια και το ξεπούλημα της πλειοψηφίας του ΔΣ

στην ΟΛΜΕ. Η υλοποίηση των παραπάνω αποφάσεων μαζικά από τους εκπαιδευτικούς είναι ο μόνος τρόπος να μπει φραγμός σε αυτή την αντι-εκπαιδευτική πολιτική. Ο συντονισμός των πρωτοβάθμιων σωματείων, οι ΓΣ, οι επιτροπές αγώνα παραμένουν τα εργαλεία για να δοθεί η μάχη μέσα στα σχολεία.

* *Εκπαιδευτικός, ΕΛΜΕ Πειραιά*